

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyjnego i Administracji ulica Podwale 1. 3. — Ekspedycja miejscowa i zamiejscowa ul. Czarnieckiego 12. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyjny Nr. 510.

Telefon Administracji 637.

Prenumerata:

zamiejscowa:		miejscowa:	
rocznie 36 K	ówierórocznie 9 K	rocznie 28 K	ówierórocznie 7— K
półrocznie 18 K	miesięcznie 3 K	półrocznie 14 K	miesięcznie 2-40 K

W Niemczech 3 K 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 4 K 60 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“ dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówieróroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 26 hal.

Tabularyczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., kronika 1 kor. za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia liczbowe, tabularyczne i statutowe towarzystw akcyjnych i ubezpieczeniowych po 60 hal. za wiersz petitowy lub jego miejsce.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Administracja „Gazety Lwowskiej“. Lwów ulica Podwale 1. 3.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 15 grudnia b. r. najmiłościwiej nadać Ministrowi skarbu dr. Ferdynandowi baronowi Wimmerowi order Żelaznej Korony pierwszej klasy z uwolnieniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 13 grudnia b. r. najmiłościwiej zamianować profesora krajowej średniej szkoły lasowej we Lwowie dr. Władysława Szafera nadzwyczajnym profesorem botaniki i dyrektorem ogrodu botanicznego w Uniwersytecie w Krakowie.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 13 grudnia b. r. najmiłościwiej zamianować prywatnego docenta dr. Władysława Konopczyńskiego nadzwyczajnym profesorem historii polskiej w Uniwersytecie w Krakowie.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 14 grudnia b. r. najmiłościwiej zamianować posiadającego tytuł nadzwyczajnego profesora Uniwersytetu prywatnego docenta dr. Józefa Stanisława Hornowskiego niehonorowanym nadzwyczajnym profesorem anatomii patologicznej w Uniwersytecie we Lwowie.

P. Minister skarbu zamianował komisarzy skarbowych Tadeusza Grucę, Michała Jurkiewicza, Henryka Weinerta, Bolesława Adwentowskiego, Longina Chodorowskiego, Antoniego Majewskiego, dr. Józefa Gołbę, dr. Józefa Karmowskiego, Jana Horszowskiego, Dymitra Moroza, dr. Aleksandra Kreutzę, Bronisława Trenczaka i Leona Wojtowicza sekretarzami skarbu dla okręgu służbowego galicyjskiej krajowej dyrekcji skarbu.

Lwowski wyższy sąd krajowy zamianował prowadzącymi księgi gruntowe w IX klasie rangi: Eisiga Wolfa Breita, starszego oficjale kancelaryjnego w Tarnopolu dla Tarnopola, Stanisława Wojciecha Cyrańskiego, starszego oficjale kancelaryjnego we Lwowie dla Lwowa, Pawła Dawidowicza, oficjale kancelaryjnego w Drohobyczu dla Złoczowa.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 20 grudnia 1917.

Rada Państwa.

Z Izby posłów.

Nagłe zapytania w sprawie rokowań pokojowych.

W dalszym ciągu dyskusji nad nagłymi zapytaniami w sprawie rokowań pokojowych oświadczył p. Wolf, że wniosek p. Stanka nie ma nic innego na celu, jak tylko do rokowań pokojowych wciągnąć zewnętrznych nieprzyjaciół Austrii. Takie rokowania pokojowe doprowadziłyby do rozkładu Austrii i do zniesienia austriackiej idei państwowej. Przeciwno temu musi się zastrzedz przedewszystkiem Państwo. Jak się Czesi zachowywali przed wybuchem wojny i po jej wybuchu, tego dowodem interpelacja mowy, wniesiona w sprawie procesu dr. Kramarza. Co się zaś tyczy wniosku p. dr. Adlera, dziwi się mowca temu, że przewodca robotników jest za pokojem bez wynagrodzeń szkód wojennych, chociaż przy takim pokoju ucierpiałaby najbardziej właśnie warstwa robotnicza. Mowca daje wreszcie wyraz nadziei, że Rząd odpowie na zapytania pp. Adlera i Stanka gładkiem „nie“ (Żywe oklaski).

P. Hauser w sposób jak najbardziej stanowczy zwraca się przeciwko zapytaniu p. Stanka i oświadcza, że jest dowodem nieodpowiedzialności, jeżeli p. Stanek w takiej chwili wypowiada taką mowę podżegawczą, mowę, w której wznawia cały spór narodowościowy. Bo wiadomo przecież, że nieprzyjacielska granica, z każdego naszego słowa, z każdego ruchu, z każdej wiadomości kuje oręż przeciwko nam. Stronnicwa niemieckie pragną ogólnego pokoju i honorowego pokoju, pragną one jednak także, abyśmy mogli w dalszym ciągu istnieć i rozwijać się pod względem politycznym i gospodarczym.

Niemcy w każdym razie stoją na stanowisku Najw. Mowy Tronowej, że chcemy pozostać panami w własnym domu. Według konstytucji ma pokój zawierać Monarcha i właśnie Czesi, którzy nauczyli się widzieć w Najw. Panu tak dobrego i łagodnego Monarchę, mogliby się zgodzić z tem, aby On zawierał pokój. Mowca widzi w P. Ministrze spraw zagranicznych męża odpowiedniego na odpowiednim miejscu, który nigdy nie będzie przedłużał wojny dla skrawka kraju i który gotów jest w każdym czasie zawrzeć honorowy, ogólny i trwały pokój.

Oświadczenie P. Prezydenta Ministrów dr. Seidlera.

P. Prezydent Ministrów dr. Seidler oświadcza, że porozumiał się z P. Ministrem spraw zagranicznych w sprawie wniosku Czechów, wedle którego Ministrowi spraw zagranicznych do rokowań pokojowych miałyby być dodana rada przyboczna, złożona z przedstawicieli rozmaitych narodowości Austrii i Węgier. P. Prezydent Ministrów stwierdza, że wedle urządzeń prawniczo-państwowych reprezentacja Monarchii przy rokowaniach pokojowych należy do P. Ministra spraw zagranicznych, i że on w ramach swej odpowiedzialności w porozumieniu z odpowiedzialnymi Prezydentami Ministrów obu Państw Monarchii ma te rokowania prowadzić. Sprzeciwiałoby się to duchowi konstytucji wszystkich konstytucyjnych państw, gdyby Rząd przy prowadzeniu takich rokowań był kontrolowany przez takie rady przyboczne. Mowca nie może zatem tej propozycji bliżej omawiać. Naturalną jest jednak rzeczą, że układy międzynarodowe, mające być zawarte, jeżeli według postanowień konstytucyjnych będą wymagały zezwolenia ciał ustawodawczych, zostaną tym ciałom ustawodawczym w czas przedłożone.

Na zapytanie p. Stanka w sprawie polepszenia stosunków żywnościowych przez dostawę z Rosyji; podnosi P. Prezydent Ministrów, że w układzie rozejmowym, zawartym z Rosyją mieści się zezwolenie sprzedaży i wymiany towarów codziennego użycia a mianowicie w miejscach komunikacyjnych frontu. Dalsze postanowienia w tej sprawie zostaną ustalone na konferencji przedstawicieli zawierających układ, mającej się odbyć w Petersburgu. Przy rokowaniach pokojowych z Rosyją zostaną naturalnie uregulowane także i stosunki gospodarcze. Upełnomocnieni przedstawiciele Austro-Węgier będą się starali zawrzeć taki układ, któryby odpowiadał w zupełności potrzebom gospodarczym Austro-Węgier. Obawa, że w tym kierunku Austro-Węgry zostaną wyprzedzone przez inne państwa centralne, leży naturalnie poza obrębem wszelkich rozważań.

W odpowiedzi na pytanie posła socyal-

no-demokratycznego dr. Adlera, wskazuje P. Prezydent Ministrów na *exposé* P. Ministra spraw zagranicznych, że w rokowaniach pokojowych z Rosyją Rząd stać będzie na gruncie zasady, że pragniemy zawrzeć z Rosyją pokój bez pogwałceń terytorjalnych i gospodarczych. W sprawie zasad, według których ma być zawarty pokój a innymi państwami nieprzyjacielskimi, oświadczył P. Minister spraw zagranicznych, że dążenia nasze idą w tym kierunku, aby zawrzeć pokój ogólny na wspomnianej już podstawie, że jednak nieprzyjaciółom, którzy nadal trwają przy zamiarze prowadzenia wojny w dalszym ciągu, nie będziemy ofiarowywali tych naszych bezinteresownych celów wojny.

Zamiar Rządu austro-węgierskiego zawarcia ze wszystkimi naszymi przeciwnikami takiego bezinteresownego pokoju jest znany w zupełności całej zagranicy, a więc także i rządowi wszystkich państw nieprzyjacielskich. Ze względu na krótki termin, który upłynął od ostatniego oświadczenia P. Ministra spraw zagranicznych, jukoteż ze względu na to, że sytuacja w międzyczasie nie doznała żadnej zmiany niema obecnie powodu do występowania z naszymi propozycjami pokojowymi do naszych przeciwników.

P. Głabiński wywodzi, że Polacy witają jutrzemkę pokoju, która zdaje się zbliżać od wschodu tak samo żywo, jak przedstawiciele innych ludów w tej Izbie; Polacy w tej wojnie ucierpieli więcej od innych ludów, prawie wszystkie kraje polskie były widownią walk i zniszczenia. Polacy zmuszeni byli grupom walczących państw dać członków swego narodu do służby wojskowej, a mimo tego nie zadowolili się pokojem za wszelką cenę, lecz są za pokojem, któryby im przyniósł połączenie wszystkich części Polski. Tej zjednoczonej Polski żądamy nie tylko w interesie Polaków, lecz także w interesie trwałego pokoju, kultury świata i w interesie Europy. Jest rzeczą mężów stanu znaleźć środki i drogi, aby zrealizować ten ideał Polski, a równocześnie także i ogólno-swiatowy ideał. W odbudowie wielkiej, silnej, niezależnej, rządzącej się własnymi prawami Polski, leży najlepsza gwarancja granic dla wszystkich państw sąsiednich. Zabezpieczenie to będzie żywym i daleko silniejszym i trwalszym niż aneksja lub rektyfikacja granic. Rząd rosyjski uznał prawo samostanowienia o sobie wszystkich Polaków, a także niezawisłość Królestwa Polskiego i wyciągnął z tego daleko idące konsekwencje. Państwa centralne zapowiedziały już przedtem, że uznają samodzielność Polski i pragną zbudować samodzielne Państwo Polskie. O Polce i żywotnych interesach polskich nie można rozstrzygać bez Polaków. (Żywe oklaski na ławach polskich).

Mowca omawia następnie stosunki w Polsce i skarży się z powodu postępowania

6)

Stanisław Wasylewski.

NA KONGRESIE WIEDENSKIM.

SKICE.

(Ciąg dalszy).

IV.

W hotelu „zum goldenen Ochsen“.

Dajmy na chwilę spokój karmazynom i wymieńmy na koniec choć jednego — szaraczka. Skromny staruszek w czarnym fraku, w którymby go może nawet lokaje nie wpuścili na salę obrad Kongresu. Mało go widywano na bankietach i promenadzie. Jeno legenda, szeptana cicho, wędrowała z ust do ust: że przybył wreszcie do Wiednia, że

działa i chwili stosownej czeka. Może szarę namiestnikowską weźmie w przyszłym Królestwie, może buławę wodza naczelnego. Na dźwięk tego imienia chyliły się pokornie fraki kolorowe i głowy ufrizonowane, a wśród beznamiętnych nawet dam powstawał szmer uwielbienia. Do Wiednia przybył już ku końcowi obrad, incognito. Stał w drugorzędnym hotelu *zum goldenen Ochsen* a w księdze przyjezdnych zapisał się jako hr. Tadeusz Polski. I tylko szef policyi tajnej w tym okręgu wiedział, że na sądziwego pana sześciogłówniejszą zwracać należy uwagę, bo to jest — *ein gewisser Herr von Kościuszko*.

A konfidenci donosili dalej skrzętnie p. ministrowi policyi, że „Kościuszko“ bywa tylko u Czartoryskich, Lanckorońskich i Lubomirskich. Jest już bardzo stary, nie nosi odznak wojskowych, ani stroju polskiego. Na obiad chadza do starej ks. Lubomirskiej. Zostaje dwa lub trzy tygodnie, poczem wyjechać ma do Aachen“. Były i plotki bezsensowne. W najlepszej wierze donoszono tedy, że „Kościuszko“ bierze pensję pokazną od Aleksandra“, że „Aleksander i Czartory-

scy kazali Kościuszcze pojechać do Polski, aby tam głosił ewangelię Aleksandra“. Przyczem dodano ostrożnie: „Pokaże się, gdy on przybędzie do Warszawy, jaką ewangelię będzie głosił“.

Istotnie, okazać się miało aż nazbyt rychło. Bohater z pod Racławic od początku nie ufał neurastenicznemu i kokietywnym obietnicom Aleksandra. Na Kongres przybył *à contre coeur*, bardzo niechętnie. Bo i cóż miał tu do czynienia? Nie rozumiał się na sztucznych dyplomatycznych, ani na odcieniach polityki, brzydził się krytymi szeptami intrygi. Tajemnicą o siedmiu pieczęciach wydawać się musiały gołębiej duszy Kościuszki podstępne komeraże suwerenów, jemu, co wbrew Talleyrandowi, uważał, że mowa służy do wyrażania myśli. Nie znał się też na kompromisach i dla wszystkich, co z nim pertraktować chcieli, miał te same warunki: Odbudujcie Polskę konstytucyjną od Bałtyku do morza Czarnego! Napoleon nazwał go za to „głupcem“, a p. minister de Fouché, który doń przybył umyślnie do Berville, groził mu aresztowaniem.

I teraz za złe brano czeigodnemu starszemu, że jest twardy i nieufny. Wszakże mu Aleksander, zwycięzca Napoleona w r. 1814, na wieczorze u ks. Jabłonowskiej w Paryżu przyobiecał Polskę po Dźwinie i Dniepr, wszakże wiódł go pod ramię poprzez tłum gości wołając: *place! place!* oto wielki człowiek! Wymieniano też liczne, pełne najwyższego uwielbienia słowa, w których król dąbrowski i cesarz wszech Rosyji wychwalał *sumnum Polonorum ducem*. A świeżo zaświadczył Bartłomiej Michałowski, dopiero co na Kongres przybyły, że idąc wczoraj z Kościuszką na przechadzkę alejami Prateru, spotkali Aleksandra, który biegł ku nim zdaleka i pierwszy kłaniał się Kościuszcze. Lecz hołdy takie zwyczajnie były Naczelnikowi. Ani był ich ciekaw, ani łasy. „Niech inni urzędy biorą i orderzy — mawiał — aby mi tylko pozwolili być zdatnym mojej Ojczyźnie“.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Amortyzacje.

T. 87/16/5. C. k. Sąd obwodowy w Sanoku wzywa każdego, kto o pobycie Mindli z Ungerów Krüzler miał jaką wiadomość, ażeby w przeciągu roku od ostatniego ogłoszenia edyktu to jest do dnia 20 grudnia 1918 tutejszemu Sądowi, lub też ustanowionemu dla nieobecnej kuratorowi Izraelowi Silbermannowi w Brzozowie donieść, ileż po bezskutecznym upływie tego terminu na ponowny wniosek Leiby Krüzlera Mindla z Ungerów Krüzler za zmarłą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, 1 grudnia 1917. (5876 2—3)

T. VI. 206/17 (1). Na wniosek Józefa Kuzmierzka w Krakowie zarządza się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który miał wnioskodawcy zaginąć. Wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu jednego roku od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: Polica Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie z dnia 18 sierpnia 1898 L. 20516 opiewająca na 3.000 zkr. a. w. płatne dnia 1 września 1918 okazicielowi policy.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 17 listopada 1917. (5894)

T. VI. 204/17 (1). Na wniosek Adolfa Fuchsa w Palessniku zarządza się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który miał wnioskodawcy zaginąć, wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu jednego roku od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: Polica Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie z dnia 11 września 1902 L. 74 253, opiewającą na 1.000 koron płatne: a) raz tylko natychmiast do rąk okaziciela, skoro ubezpieczony Adolf Fuchs umrze przed dniem 1 września 1922, b) dwa razy: pierwszy raz przy dożyciu dnia 1 września 1922, drugi raz po jego śmierci po dniu 1 września 1922 do rąk okaziciela.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 19 listopada 1917. (5896)

T. 202/17 (1). Na wniosek Grzegorza Dmytrowa w Tarnopolu zarządza się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który wnioskodawcy miał zaginąć; wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu jednego roku od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: Polica Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie z dnia 26 września 1903 L. 65.388 opiewająca na 3.000 kor. płatne dnia 1 października 1931 okazicielowi policy.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, 19 listopada 1917. (5897)

T. VI. 203/17 (1). Na wniosek Julii Frankowskiej w Stryju, zarządza się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który wnioskodawczyni miała zaginąć, wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu jednego roku od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: Polica Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie z dnia 4 maja 1912 L. 142.653 opiewająca na 1000 koron płatne do rąk okaziciela dnia 1 maja 1934, lub zaraz w razie wcześniejszej śmierci ubezpieczonej Julii Frankowskiej.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 19 listopada 1917. (5898)

T. 209/17 (1). Na wniosek Zofii Józefy Michalskiej w Przeworsku zarządza się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który miał wnioskodawczyni zaginąć; wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu

jednego roku od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: Polica Towarzystwa Wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie z dnia 22 września 1906 L. 50724, wystawiona na imię Zofii Józefy Michalskiej opiewająca na 2.000 koron płatne dnia 1 listopada 1924 okazicielowi policy.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 27 listopada 1917. (5900)

T. VI. 188/17 (2). Na wniosek Józefa Łady Zabłockiego z Białej zarządza się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który miał wnioskodawcy zaginąć. Wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu jednego roku od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: Kwit depozytowy Spółki kredytowej członków Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, z dnia 3 września 1910 L. 3539, wystawiony na okaziciela, opiewający na police tegoż Towarzystwa: nr.: 32.655, 108.273, 115.635, 124.527 i 130.289.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, 22 listopada 1917. (5901)

T. VI. 180/17 (4). Na wniosek Oktawii Nowaczyńskiej w Krakowie zarządza się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które miały wnioskodawczyni zaginąć, wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: Trzy książeczki wkładowe wystawione na imię Oktawii Nowaczyńskiej: 2. Powiatowej Kasy oszczędności w Krakowie: a) Nr. 54.237 na 14.062 kor. 20 h. i b) Nr. 93.020 na 11.144 kor. 56 h. opiewające 2. Banku galic. dla handlu i przemysłu w Krakowie Nr. 12.669 na 305 koron 99 hal.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddz. VI.
Kraków, 21 listopada 1917. (5903)

T. VI. 187/17 (3). Na wniosek Salomei Grau i Heleny Bader w Krakowie zarządza się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które miały wnioskodawcem zaginąć; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: dwie książeczki wkładowe; 1. c. k. uprzyw. akc. Towarzystwa bankowego i kantorów wymiany „Mercur“ filia w Krakowie Nr. 3693 wystawiona na imię Salomei Grau opiewająca na 650 koron a zastrzeżona hasłem; 2. Miejskiej Kasy oszczędności w Krakowie Nr. 293.253, wystawiona na imię Heleny Bader opiewająca na 28 koron.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, 11 listopada 1917. (5904)

T. 93/17/6. In der Amortisierungssache der österr. ungar. Bank wird für nachstehende Personen, deren Aufenthalt unbekannt ist und zwar: 1. Badian A. et Sohn, 2. Kaswiner Schmerl, 3. Leider Kasimir, 4. Zeman Petz, — Herrn Johana Kuzkiewicz, Advocat in Lemberg, zum Kurator bestellt. Dieser Kurator wird diese Personen in der Amortisierungssache auf deren Gefahr und Kosten solange vertreten, bis diese entweder sich bei Gericht melden oder einen Bevollmächtigten namhaft machen.

K. k. Landesgericht in Z. R. S., Abt. VII.
Lemberg, am 29 August 1917. (5831)

T. 291/17 (1). Auf Ansuchen k. k. priv. oesterreichischen Creditanstalt für Handel und Gewerbe in Wien, wird das Verfahren zur Amortisierung des nachstehenden angeblich in Verlust geratenen Wechsels eingeleitet und dessen Inhaber aufgefordert, ihn binnen 45 Tage vom Tage dieses Kundmachung diesem Gerichte vorzulegen. Sonst würde der Wechsel nach Ablauf der

Frist für amortisiert und unwirksam erklärt. Der Wechsel ist ein von Lorenz Semma Söhne unter dem Datum Lemberg, 9 Juni 1914 an eigene Ordre ausgestellt auf L. et N. Reiss in Lemberg gezogener und von dieser Firma acceptirt, am 31 August 1914 fälliger Wechsel über 900 K. mit Giro der Aussteller und des Reichsbank Direktoriums in Berlin.

K. k. Landesgericht in Z. R. S., Abt. VII.
Lemberg, am 20 Oktober 1917. (5809)

Firmy.

Firm. 95/17 Stow. III. 287. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Należy wpisać do rejestru stowarzyszeń zarobkowych-gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Zakopane. Brzmienie firmy: Krajowy Związek koronkarsko-hańciarski, stow. zarejestrowane z ograniczoną poręką w Zakopanem. Data statutu: 15 marca 1917. Przedmiot przedsiębiorstwa: podniesienie zdolności pracowni koronkarskich i hańciarskich do Związku należących. Czas trwania: nieograniczony. Dyrekcja: Marya Dudrewiczowa i Aleksander Niweliński w Zakopanem. Podpis firmy (F. Z.): pod firmą stowarzyszenia podpisy dwóch urzędujących członków Dyrekcji. Ogłoszenia przez przybicie w lokalu stowarzyszenia oraz przez wysłanie do każdego z członków zawiadomień pisemnych. Udziały członków po 100 kor. Odpowiedzialność: swoimi udziałami, oraz dalszą kwotą dochodzącą do jednokrotnej wysokości udziałów. Data wpisu: 22 września 1917.

C. k. Sąd obwodowy j. handlowy, Oddz. IV.
Nowy Sącz, 22 września 1917. (5875)

Firm. 430. Rg. A. I. 70. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych. Do rejestru oddział A. wciągnięto co następuje. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Henryk Eber, odtąd także będzie podawane brzmienie firmy w języku niemieckim Heinrich Eber. Dzień wpisu: 30 czerwca 1917.

C. k. Sąd kraj. jako handl. Oddział IV.
Lwów, 23 czerwca 1917. (5328)

Фірм. 505 Ст. III. 177. Зміни і додатки до висланих вже фірм. Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарських. Осідок стоваришненя: Перемишлів. Фірма звучить: Спілка ощадності і позичок в Перемишлові, ствар. зареєстроване в необмеженому порукую. На внесенє Бюра Патронату в дня 3 червня 1916 ч. 2589/III. установляє ся куратором стоваришненя Ігнатія Воробія рільника в Перемишлові уповажняючи его до скликания загальних Зборів в цілі вибраня заряду. Дата впису: 28 червня 1916.

Ц. к. Суд краєвий яко торг., Відділ IV.
Львів, дня 28 червня 1916. (5823)

Kuratele.

P. V. 7/14. Ogłoszenie pozbawienia własności. Uchwałą c. k. sądu powiatowego w Przemyslu z 20 listopada 1917 L. V. 114/17 pozbawiono całkowicie własności Jana Biłorora urzędnika Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń zamieszkałego poprzednio w Przemyslu, a to z powodu choroby umysłowej. Kuratorem-doradcą ustanowiono Zydmunta Swatonia zamieszkałego we Lwowie, ul. Kańska 18.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Przemysł, 20 listopada 1917. (5884)

Spadki.

A. 345/16 (7). Wezwanie dziedziców których pobyt nie jest wiadomy. Hryć Mural zmarł dnia 14 maja 1916 w Bandrowie z pozostawieniem ustnego rozporządzenia ostatniej woli Maryi zam. Fedurko, córki powyższego zmarłego, której miejsca pobytu sąd nie zna wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosiła się w tym sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnej kuratora p. dr. Schaffena adwokata w Ustrzykach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Ustrzyki dolne, 5 czerwca 1917. (5886 1—3)

A. 109/17 (6). Wezwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Antoni Horbiak, zmarł dnia 25 marca 1917 w Łodynie z pozostawieniem ostatniego rozporzą-

dzenia woli Stefana Horbiaka jako spadkobiercę powyższego zmarłego, którego miejsce pobytu sąd nie zna wzywa się, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia dzisiejszego zgłosił się w tym sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnej kuratora p. Michała Radyka dla Łodyczy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Ustrzyki dolne, 18 czerwca 1917. (5887 1—3)

A. 423/16 (8). Wezwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Katarzyna z Makarów Fedorko, zmarła dnia 17 października 1916 w Czarnej z pozostawieniem ostatniego rozporządzenia. Annę Fedorko i Pawła Fedorko jako spadkobierców powyższego zmarłego, których miejsca pobytu sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosili się w tym sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnych kuratora p. dr. Schafiera, adwokata w Ustrzykach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Ustrzyki, 28 kwietnia 1917. (5885 1—3)

Różne obwieszczenia.

C. I. 133/17 (1). Przeciw Jędrzejowi Brzuszek, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzozowie przez Zofię ze Snieżków Mastyk pozew o zeznanie dokumentu z którego do intabulacji prawa własności do niewydzielonej połowy realności obj. lwh. 493 gm. Orzechówka. Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na 26 grudnia 1917 godz. 9 rano, biuro Nr. 24. Celem strzeżenia praw nieobecnego ustanawia się p. dr. St. Kosińskiego, adwokata w Brzozowie, kuratorem

Tenże kurator zastępować będzie nieobecnego wyżej nazwanego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Brzozów, 22 listopada 1917. (5910)

C. 155/17 Przeciw Józefowi Pawlusiakowi, Józefowi i Maryannie Krawczykom w Ameryce pod nieznanym adresem przebywają um, wniosła do sądu w Kętach Julianna Surmowa z Bielan skargę o zaprzeczenie prawa utrzymywania wrot na parceli 2556 w Bielanach i t. d. Na podstawie skargi wyznaczono rozprawę na 21 grudnia 1917 godz. 10 rano. Celem strzeżenia praw tych pozwanych ustanowiono Julię Pawlusiakową z Bielan kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanych na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy.
Kęty, dnia 24 listopada 1917. (5911)

Cg. I. 143/17 (1). Przeciw Jakóbowi de Graaff, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Sanoku przez Stefana z Ternowy Nanowskiego pozew o rozwiązanie kontraktu i zapłatę 3000 kor. zpn. Na podstawie pozwu wyznaczoną została I. audyencya na dzień 21 grudnia 1917 godz. 4 po południu biuro 33. Celem strzeżenia praw Jakóba de Graaff ustanawia się p. dr. Bendla, adwokata w Sanoku, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie swego kuranda w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Sanok, dnia 7 grudnia 1917. (5917)

Cg. I. 117/17 (2). Przeciw Andrijowi Hryciów i Michałowi Huczo z Wiszniowa, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stryju przez Fedia Kuryłec z Wiszniowa pozew o 4.360 koron. Na podstawie pozwu tego wyznaczono I. audyencyę na dzień 23 stycznia 1918 o godzinie 9 rano sala Nr. 83 I piętro. Celem strzeżenia praw powyższych ustanawia się p. dr. Rappaporta, adwokata w Stryju, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanych w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Stryj, dnia 25 listopada 1917. (5918)

C. IV. 154/17 (3). Przeciw Lewiemu Grossmannowi, Maryi z Polnerów Stefanik i Stefanów i tow., których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Drohobyczu przez Jana Wiszniewskiego i tow. pozew o zezwolenie na wykreślenie wpisów hipotecznych. Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 31 grudnia 1917 godz. 10 rano biuro Nr. 70. Celem strzeżenia praw powyżej wymienionych ustanawia się pana adwokata dr. Horbaczewskiego w Drohobyczu kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie wyżej wspomnianych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Drohobycz, 30 listopada 1917. (5916)

C. IV. 59/17. Przeciw niewiadomym z miejsca pobytu Stefanowi Skirczakowi z Woli niższej wniósł pozew Fecio Skirczak z Woli niższej o 624 kor. na który wyznaczono audyencyę na dzień 28 grudnia 1917 godz. 9 rano w biurze Nr. 4. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanowiono kuratorem adw. dr. Schiffa w Rymanowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Rymanów, dnia 4 grudnia 1917. (5912)

Upadłości.

Tab. 4479/17. Na wniosek Jana Czerneckiego i Anny Czerneckiej zezwala się wdrożenie postępowania celem umorzenia następującego w poz. 1 karty ciężarów lwh. 86 ks. gr. gm. Kraków XIV. Czarna wieś istniejącego wpisu hipotecznego L. 12.664 pod 4 października 1856 na podstawie kontraktu kupna i sprzedaży z dnia 26 sierpnia 1858 prawo zastawu dla reszty ceny kupna 1858 kwocie 2000 złp. na rzecz Franciszka Birona ks. g. gm. IX. vol. V. str. 189 poz. 4. Tych, którzy do wierzytelności tej roszczą sobie pretensye wzywa się, aby w terminie do dnia 15 grudnia 1918 pretensye swoje zgłosili po bezskutecznym bowiem upływie terminu sąd tutejszy na żądanie podających zezwoli na umorzenie owego wpisu.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Kraków, 20 listopada 1917. (5902 1-3)

Wyroki prasowe.

Nr. 286.

(5851)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 11 Dezember 1917, Pr. XXXV. 85/17/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 97 der periodischen Druckschrift: „Rundschau“ vom 5 Dezember 1917 durch die im Artikel: „Die Wagennot bei den österrreichischen Eisenbahnen“ enthaltene Stelle: „Es haben eben auch“ bis vor „Diese unzulänglich“ auf Seite 3, Spalte 1, das Vergehen nach § 300 St.-G. begründet und es wird nach § 493 St.-P.-D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St.-P.-D. bestätigt und nach § 37 Pr.-G. auf die Vernichtung der fälsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 11 Dezember 1917.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 11 Dezem-

ber 1917, Pr. XXXV. 86/17/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 10.391 der periodischen Druckschrift: „Deutsches Volksblatt“ (Wittagsblatt) vom 5 Dezember 1917 durch die Stelle von „Diese beiden Fälle“ bis „Stadtplage befreien“ auf Seite 3, Spalte 2, im Artikel: „Wählerversammlung in Sieging“ das Vergehen nach § 302 St.-G. begründet und es wird nach § 493 St.-P.-D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St.-P.-D. bestätigt und nach § 37 Pr.-G. auf die Vernichtung der fälsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 11 Dezember 1917.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 11 Dezember 1917, Pr. XXXV. 87/17/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Folge 15 der periodischen Druckschrift: „Josefstädter Bezirksblatt“ vom 4 Dezember 1917 durch die im Artikel: „Schach dem himmelschreienden Wucher“ enthaltene Stelle von „Das schreit zum Himmel!“ bis „behandelt werden“ auf Seite 2, Spalte 1, das Verbrechen nach § 302 St.-G. begründet und es wird nach § 493 St.-P.-D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St.-P.-D. bestätigt und nach § 37 Pr.-G. auf die Vernichtung der fälsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 11 Dezember 1917.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht in Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 11 Dezember 1917, Pr. XXXV. 82/17/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der periodischen Druckschrift: „Alldeutsches Tagblatt“ vom 4 Dezember 1917 durch die Stellen von „obgleich das Maßgeschick“ bis „Höhl machen, hält“ und von „Und weiter heißt“ bis „Unterdrückung identifiziert?“ auf Seite 2, Spalte 1, im Artikel: „Das Österreich der Krieg angeht“ das Verbrechen nach § 63 und 64 St.-G. begründet und es wird nach § 493 St.-P.-D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St.-P.-D. bestätigt und nach § 37 Pr.-G. auf die Vernichtung der fälsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 11 Dezember 1917.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 11 Dezember 1917, Pr. XXXV. 84/17/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der periodischen Druckschrift: „Mitteilungen der alldeutschen Geschäftsstelle“ Folge 12 vom Julmond 1917 durch die Stelle von „Neue führende Männer“ bis einschließlich „rückwärts los vertritt“ auf Seite 4 im Artikel: „Der deutsche Volkstag“ das Verbrechen nach § 65 a St.-G. begründet und es wird nach § 493 St.-P.-D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St.-P.-D. bestätigt und nach § 37 Pr.-G. auf die Vernichtung der fälsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 11 Dezember 1917.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 12 Dezember

1917, Pr. XXXV. 83/17/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Folge 155 der periodischen Druckschrift: „Alldeutsches Tagblatt“ vom 5 Dezember 1917 durch die Stelle von „und sich nicht durch“ bis einschließlich „verleiten läßt“ auf Seite 1, Spalte 2, und wegen der Notiz und der Spitzmarke „Der neue Kurs“ auf Seite 3, Spalte 1, in ihrer Gänze das Verbrechen nach § 63 St.-G. begründet und es wird nach § 493 St.-P.-D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St.-P.-D. bestätigt und nach § 37 Pr.-G. auf die Vernichtung der fälsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 12 Dezember 1917.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 9 Dezember 1917, Pr. I. 43/17, die Weiterverbreitung der Nummer 50 der Zeitschrift: „Pravo venkova“ vom 8 Dezember 1917 wegen der Stellen von „liceni to“ bis „zactvo“ und von „Stranickost“ bis „dokazana“ des Artikels: „Rijehijske Justiz“ nach § 300 St.-G. verboten.

Licytacje.

E. XVI. 285/14 (9). Na wniosek Galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie strony egzekwującej odbędzie się dnia 31 stycznia 1918 o godzinie 10 przed południem w Oddziale Nr. XVI. na zasadzie warunków

które się równocześnie zatwierdza licytacja następujących realności: ks. gr. gm. m. Lwowa lwh. 1367/II. Cała realność pod lk. 1248³/₄ we Lwowie wraz z przynależnościami, wartość szacunkowa realności: 15.000 kor., przynależności 396 kor. 50 hal., najniższa oferta 7698 kor. 25 hal. Do realności lwh. 1367/II. ks. gr. gm. m. Lwowa należą przynależności bliżej w protokole oceny do E. XVII 285/14 (4), oszacowane na 396 kor. 50 hal. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy S. L., Oddział XVI.

Lwów, 24 listopada 1917. (5889 1-3)

Doniesienia prywatne.

Bajeczna okazyja taniego kupna na gwiazdkę.

Obrazy oryginalne i rysunki, reprodukuje, sztychy, litografie, miniatury, karykatury Pstraka, cudna kaseta na sztychy 200 kor., szkło antyczne kolorowe, samowar rossyjski 120 kor., buty z cholewami, eleganckie, nowe, oficerskie Nr. 41-2 280 kor., futerko bobrowe dla starszej pani 800 kor., perski dywanik uszkodzony 80 kor., świecznik szklany stojący na 7 elektrycznych lampek 500 kor., koleżki antyczne z perłami 300 kor. i rozmaite drobiazgi, naprzeciw Techniki ul. Głęboka l. 8, II. p., na lewo od godz. 10-2. (5888 1-3)

Kasa zaliczkowa i oszczędności w Łańcucie

podaje do wiadomości,

że z dniem 1 stycznia 1918 r. od wszystkich wkładek oszczędności, których wypowiedzenie zawisłe jest od wysokości złożonego kapitału, opłacać będzie 4^o%, zaś 4¹/₂^o% przy lokacjach stałych z wypowiedzeniem sześciomiesięcznym.

Łańcut, w grudniu 1917.

(5868 2-3)

DYREKCJA.

Rada nadzorcza Galicyjskiego Banku Ziemińskiego stowarzyszenia zarejestrowanego z ograni. poręką w Łańcucie zaprasza P. T. Członków Banku na

IX. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

które odbędzie się w sobotę dnia 29 grudnia 1917 o godzinie 11 przed południem w lokalu własnym w Łańcucie z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za rok 1916.
2. Sprawozdanie i wnioski Komisji rewizyjnej o udzielenie Dyrekcyi absolutorium z czynności i rachunków za rok 1916.
3. Wniosek Rady nadzorczej w sprawie podziału czystego zysku.
4. Uzupełniające wybory członków Rady nadzorczej.
5. Wybór 5 członków Komisji rewizyjnej (§ 42 lit. k, statutu).
6. Wnioski członków.

Łańcut, dnia 17 grudnia 1917.

Sekretarz: (5893 1-3)

Prezes:

Dr. H. Kopecki w. r.

Dr. St. Szlachetowski w. r.

KTO?

się chce przyczynić do szybkiego i zwycięskiego zakończenia wojny,
chce zabezpieczyć przyszłość swojej rodziny,
chce ulżyć los wdów i sierot po naszych bohaterach,
niech zawrze

Ubezpieczenie w VII. pożyczce wojennej

na wypadek dożycia lub śmierci

w c. k. austriackim wojskowym Funduszu dla wdów i sierot (oddział ubezpieczeniowy).

Do wysokości 5000 K. bez badania lekarskiego.

Ubezpieczyć się może każdy w wieku od lat 15 do 60.

Blizszych informacyj udziela chętnie i darmo BIURO KRAJ. C. K. FUNDUSZU ul. Słowackiego 16 oraz EKSPozytura przy ul. Sykstuskiej 19.

Ogłoszenie.

Dyrekcya „Towarzystwa zaliczkowego w Jarosławiu“ zawiadania P. T. Wierzyteli wkładek oszczędności, iż od dnia 1-go stycznia 1918 stopa procentowa od wszystkich wkładek wynosić będzie tylko

3^oo

(5882)

Rada nadzorcza Kasy zaliczkowej i oszczędności w Łańcucie, Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, zaprasza niniejszem wszystkich członków na

43 Zwyczajne Walne Zgromadzenie

które odbędzie się w sobotę, dnia 29 grudnia 1917, o godzinie 10 przed południem w domu własnym w Łańcucie z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Dyrekcji z czynności i rachunków za rok 1916 i załatwienie wniosków odnoszących się do tych rachunków.
2. Wnioski komisji kontrolującej o udzielenie Dyrekcji absolutorium z czynności i rachunków za rok 1916
3. Odczytanie sprawozdania lustratora z uwagami Zarządu Związku o wyniku przeprowadzonej lustracji w dniach 14 do 21 czerwca 1917 r.
4. Zmiana §§ 2, 3, 12 i 41 statutu.
5. Uzupełniające wybory do Rady nadzorczej (§ 31 statutu).

Gdyby na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu zwołanem na godz. 10 przed poł. nie zebrała się dostateczna liczba członków potrzebna do powzięcia uchwały o zmianie statutu, w takim razie w tym samym dniu o godzinie 12 w południe odbędzie się powtórne Walne Zgromadzenie z tym samym porządkiem dziennym, które już bez względu na ilość zebranych członków prawomocnie obradować może.

Łańcut, dnia 14 grudnia 1917.

(5843 2-3)

Rada nadzorcza Kasy zaliczkowej i oszczędności w Łańcucie,

Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką,

Zastępca prezesa: ks. Antoni Tyczyński.

Sekretarz: Wilhelm Brüchner.

Wykaz listów zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wylosowanych w dniu 14 grudnia 1917

4^o W. A. (dawnych)

przy 146-tem losowaniu w sumie 22.400 zł. a. w. (44.800 kor.)

tudzież wypowiedzianych w myśl § 22 statutu

4^o 41-letnich listów zastawnych

w sumie 24.900 zł. a. w. (49.800 kor.):

Wal. austr. (dawne) 4^o Ö. W. (älterer Emission).

Ser. I. à 10.000 fl.	Ser. III. à 1.000 fl.	Ser. V. à 100 fl.
564	12979 13116 14056 14326 14522 15215	16740 16851 16896 18322 18450 19453

41-letnie 4^o 41-jährige.

Ser. II. à 5.000 fl.	Ser. III. à 1.000 fl.	Ser. IV. à 500 fl.	Ser. V. à 100 fl.
80	264 265 267 269 270 272 279 281 282 283	84	353 359 360 364

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa niniejszem posiadaczy powyższych listów zastawnych, aby się po wypłatę kapitału od dnia 30 czerwca 1918 począwszy, do kasy tegoż Towarzystwa we Lwowie zgłosili, ponieważ procentowanie tych listów zastawnych z oznaczonym dniem ustaje i gdyby kupony za dalszy czas wypłacone były, będą przy odbieraniu kapitału potrącone.

Na rachunek Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypłacać będą powyższe listy zastawne — następujące domy bankowe:

- w Krakowie: Filia Banku krajowego;
- w Poznaniu: Bank rolniczo-przemysłowy Kwilecki, Potocki i Spł.; Hartwig Mamroth i Spł.;
- w Wiedniu: c. k. uprz. austr. Bank dla krajów koronnych; Niższo-austriackie Towarzystwo eskontowe;
- w Pradze: Filia c. k. uprz. austr. Banku dla krajów koronnych;
- w Gracu: Filia c. k. uprz. austr. Banku dla krajów koronnych;
- w Tryeście: Filia Anglo-Austriackiego Banku;
- w Berlinie: Bank Niemiecki; Bank Drezdeński;
- w Frankfurcie nad Menem: Bank Drezdeński;
- w Amsterdamie: Wertheim & Gompertz;
- w Bernie: Filia c. k. uprz. austr. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu;
- w Przemysłu: Ekspozytura wiedeńskiego Banku Związkowego.

We Lwowie, dnia 14 grudnia 1917.

Przedruk nie będzie płacony.

Adresy mieszkańców Lwowa wysłał Wydawnictwo Księgi adresowej za opłatą 50 hal. za adres, za kilka lub kilkanaście adresów policzyć się po 40 hal. Porto opłaca Wydawnictwo. Należytość można uiścić znaczkami pocztowymi. — Adres: Lwów, ul. Grottegera 1. 6.

Ucznia z III. klasy gimnazjalnej poszukuje do praktyki drukarnia Władysława Łozińskiego we Lwowie, ul. Czarnieckiego 12.

Do P. T. Czytelników i Prenumeratorów!

Podrożenie wszystkich artykułów niezbędnych w produkcji dziennika, niestosunkowo znaczne, bo niemal czterokrotne podrożenie ceny papieru, farby drukarskiej, ołowiu, wreszcie innych utensyliów, niezbędnych w drukarstwie, zniewala wszystkie pisma lwowskie do nieznacznego podniesienia ceny tak w sprzedaży cząstkowej, jakoteż w prenumeracie.

Pisma krakowskie już dawniej, pisma wiedeńskie zaś w tych dniach podwyższyły znowu cenę w prenumeracie i cząstkowej sprzedaży. Pisma lwowskie natomiast dopiero obecnie, zmuszone wzrastającą ciągle drożyzną — wstąpiły w ślady pism pozalwowskich.

Od dnia 1 stycznia począwszy cena za pojedynczy egzemplarz naszego pisma wynosić będzie **we Lwowie 12 hal., na prowincyi 14 hal.**

Prenumerata od 1-go stycznia 1918 począwszy wynosić będzie:

zamiejscowa:	miejscowa:
rocznie 40 kor. — hal.	rocznie 36 kor. — hal.
półrocznie 20 kor. — hal.	półrocznie 18 kor. — hal.
ćwierćrocznie 10 kor. — hal.	ćwierćrocznie 9 kor. — hal.
miesięcznie 3 kor. 60 hal.	miesięcznie 3 kor. — hal.

Pojedynczy egzemplarz we Lwowie 12 hal.; na prowincyi 14 hal.

Za dostawę do domu 1 kor. miesięcznie.

Ausweis

der am 14 December 1917 verlostent

4^o Ö. W. (ält. Emission)

PFANDBRIEFE

des galizischen Boden-Kredit-Vereines

bei 146-ter Verlosung im Betrage vom 22.400 fl. ö. W. (44.800 K.)

und der im Sinne des § 22 der Statuten gekündigten

4^o 41-jährigen Pfandbriefe

im Betrage v. 24.900 fl. ö. W. (49.800 K.):

Die Direktion des galizischen Boden-Kredit-Vereines fordert hiemit die Inhaber dieser Pfandbriefe auf, sich um die Behebung des Kapitals am 30 Juni 1918 bei der Kasse dieses Vereines in Lemberg oder bei den Bankhäusern:

- in Krakau: Filiale der Landesbank;
- „ Posen: Bank für Landwirtschaft und Industrie Kwilecki, Potocki & Comp.; Hartwig Mamroth & Comp.;
- „ Wien: Kais. königl. priv. österr. Länderbank;
- „ Niederösterr. Escompte-Gesellschaft;
- „ Prag: Filiale der k. k. priv. österr. Länderbank;
- „ Graz: Filiale der k. k. priv. österr. Länderbank;
- „ Triest: Filiale der Anglo-Oesterreichischen Bank;
- „ Berlin: Deutsche Bank;
- „ Dresdner Bank;
- „ Frankfurt a. M.: Dresdner Bank;
- „ Amsterdam: Wertheim & Gompertz;
- „ Brünn: Filiale der k. k. priv. österr. Kredit-Anstalt für Handel und Gewerbe;
- „ Przemysl: Ekspozitura des Wiener Bankvereines;

zu melden, weil die Verzinsung dieser Pfandbriefe am obbenannten Tage aufhört, und die etwa über die Verfallszeit ausgezahlten Coupons werden vom Kapitale in Abzug gebracht werden.

Lemberg, den 14 December 1917.

Nachdruck wird nicht honoriert.

(5881)